

متن پرسش

باتوجه به مباحث سلوک ذیل شخصیت امام خمینی «رضوان الله تعالی علیه» این‌گونه می‌فهمیم که باید در رجوع‌مان به معارف اسلامی با توجه به منظر حضرت امام به آن معارف نظر کنیم و باید نگاهی که نسل امروز مثلاً در تفسیر قرآن داشته باشد همان منظری باشد که حضرت امام در تفسیر حمدشان نشان دادند که ظاهراً با رویکردی که علامه در تفسیرشان داشتند متفاوت است. ما چگونه این دو را با هم جمع کنیم؟

متن پاسخ

تفسیر شریف المیزان با آن نحوه استحکامی که در خود دارد عقل شما را آماده می‌کند تا بتوانید در قرآن تدبّر کنید و نگاه عرفانی خود را مبتنی بر نگاهی قرار دهید که در تفسیر المیزان به‌دست آورده‌اید. مسلم ما در نگاه وجودی به قرآن باید تعقل را در صحنه داشته باشیم وگرنه به اسم تفسیر عرفانی حرف‌هایی به میان می‌آید که صرفاً ذوقی است در حالی که شما در تفسیر سوره‌ی حمد حضرت امام با نگاهی روبه‌رو هستید که در عین تعمق عقلی در قرآن متوجه تجلیات انوار و اسماء الهی نیز هست.